

# ОПАСНОСТТА ОТ ТОВА ДА СЕ ОБЛЕГНЕШ НА СОБСТВЕНОТО СИ РАЗБИРАНЕ

Дейвид Уилкерсън

30 Юни 1993

Още от детска възраст знаех какво е да чуваш Господния глас.

Преди години, Той ме водеше с гласа Си от хълмовете на Пенсилвания през основаването на Teen challenge и сега в световно служение към наркомани и алкохолици. Гласът Му ме водеше по целия свят, проповядвайки на изгубените в много народи. И отново той ме отведе обратно в Ню Йорк, за да положи началото на църквата в Таймс Скуеър.

Толкова много пъти чувах ясно гласът Му, че се научих да се доверявам на словото Му към мен - и то винаги се сбъдваше.

Но също така знаех какво е и да си бъркан относно Неговия глас. Много пъти чувах глас, за който си мислех, че е Господния, но въпреки това нищо не се случваше.

Много от Божиите хора са преживели това, за което говоря. Други гласове се издигат в нас, за да ни объркат - толкова сладки и ясни, но с думи, които нищо не постигат. На моменти може да се си мислите, че Господ ви говори за хора, събития и обстоятелства - за неща, за които сте били сигурни, но не са станали по начина, по който сте чули, че ще станат!

В действителност, в един период от време толкова много неща не са се случили, че вие се обезсърчавате и обърквате. Вероятно сте влезли в един дълъг период на изпитване на Божия глас и се чудите дали въобще го познавате!

Много хора викат към Него в молитва: „Господи, защо чувам толкова много погрешни гласове? Защо не мога да Те чуя ясно? Бях толкова сигурен, че това е Твоят глас, но не беше! Всъщност, често нещата се оказваха точно обратното на това, което си мислех, че Ти ми каза. Въпреки че ходих с Теб през всичките тези години в такава увереност, не мисля, че познавам гласа Ти. Какво се случи?“

Когато това стана с мен, Святият Дух милостиво прошепна на душата ми: „Дейвид, Аз съм ти говорил, когато ти си Ме търсил интимно и си чакал търпеливо да дойде словото Ми. Но сега, когато си на твоите 60 години, ти се опитваш сам да разбереш нещата! Ти си позволил на своето лично разбиране да стане глас и да се престори на Моя глас!“

Библията говори ясно: „Уповавай на Господа от все сърце, и не се облягай на своя разум. Във всичките си пътища признавай Него, и Той ще оправя пътеките ти“ (Притчи 3:5-6).

Господ знае, че нашето разбиране търпи развала - то е егоистично, егоцентрично. Няма значение дали сме новородени и Христовата кръв е измила сърцето ни. Все още не можем да се доверим на нашето разсъждение!

Бог е казал: „Защото Моите помисли не са като вашите помисли. Нито вашите пътища като Моите пътища, казва Господ. Понеже, както небето е по-високо от земята, така и Моите пътища са по-високи от вашите пътища, и Моите помисли от вашите помисли” (Исаия 55:8-9).

Нашето човешко разбиране има способността да подозира, то е страхливо. И много пъти то се надига и преструва, че е тихия, нежен глас на Светия Дух и започва да ни заблуждава!

Искам да ви покажа някои от опасностите, ако се опрем на собственото си разбиране:

## **1. Почти всяко объркване по отношение на чуването на Божия глас идва от доверието в нашия човешки разум!**

Има голямо объркване в църквата днес относно чуването и познаването на Божия глас. Накъдето и да се обърнете, хората казват: „Господ ми каза ...” „Господ каза ...” Но много малко от това, което чувате от тях е наистина от Бога!

Много вярващи правят това, което смятам за много опасно: те искат бързи отговори, но не осъзнават, че познаването на Божия глас изисква много време и интимност с Него. Искат се честно претърсване на сърцето, така че Божията воля да стане целия техен фокус. Но те не искат да прекарат време насаме с Бога, да изпразнят духа си от егото!

Вместо това те потъват в дълбоки размишления. Изчистват ума си, правейки го неутрален и пасивен. И този пасивен, празен ум лесно бива манипулиран от плътта и дявола! Това е плодородна почва за Сатаната да дойде и да прошепне каквото си пожелае!

Когато такива мързеливи християни чуват слово, те не го тестват чрез Божия Дух или Неговото Слово. Те не са се научили да познават гласа Му и си мислят, че каквото се появи в ума им е от Бога!

Нашето човешко разбиране може да дойде при нас като ангел на светлината, говорейки ясно и гладко. Но това е нашата плът, претендираща да бъде Божия глас!

Това ми се случи, след като Бог насочи нашето служение да дойде в Ню Йорк и да създаде църква. Ние имахме много малко пари, но Бог беше обещал, че ще ни даде място за поклонение, което ще спре дъха ни!

Аз се молех: „Господи, къде можем да намерим такова място?” Бяхме наели временно сградата на кметството. Тогава видях, че се продава един имот – Билтмор - малък театър на четиридесет и седма улица.

Вижте, Билтмор не ти секваше дъха. Той беше една порутена сграда и побираше само около 750 души. Но беше на разположение за 2,5 милиона долара. Един глас дойде към мене и ми

прошепна: „Ето това е вашият нов дом! Изискай го!“ Гласът беше толкова силен и ясен, и се надигаше отново и отново в мен.

В действителност, аз не можех да си представя, че Бог ще ни даде нещо много по-добро. Размишлявах така: „Това е достатъчно голямо чудо за мен - да я получа само за 2,5 милиона долара. 750 души са много хора!“

Така че, нощ след нощ, аз обикалях около Билтмор, изисквайки сградата за наша църква. И през цялото време този сладък, ангелски глас ми шепнеше: „Давам ви Билтмор!“

Е, Бог не ни даде Билтмор! Аз се молах: „Господи, откъде дойде този глас, този подтик?“ Бог ми показа - това беше гласът на моето разбиране, на собственото ми човешко мислене, преструващ се за Божия глас!

Слава на Бога - днес ние се покланяме в обещания ни, секващ дъха ни театър - Марк Хелингер, който побира почти 2000 души и ние го притежаваме свободен и чист! Това е бил Божия план през цялото време. Но аз нямах вяра да го повярвам! Бях се доверил и разчитах на своето си разбиране!

Библията ни дава ясен пример за този вид мислене в 4 Царе 7-ма глава, когато Господното слово дойде при Елисей в бедстващата от глад Самария. Нямахме никаква вода и храна. Положението беше станало толкова отчайващо, че две майки бяха станали канибали, съгласявайки се да изядат една на друга децата си!

Тогава Елисей се изправи и пророкува пред царя и хората:

„Утре, по това време, при портата на Самария една сата чисто брашно ще се продаде за един сикъл, и две сати ечемик за един сикъл“ (4 Царе 7:1).

Това беше Божия глас! Но словото беше твърде скандално за царския служител, който пазеше градската порта. Евтини брашно и ечемик? Как щяха да се появят за една нощ, когато нямаше нищо - дори и малко зърно?

Човешкото разбиране на пазача се надигна в него, и той каза подигравателно: „Ето сега, и прозорци ако би направил Господ на небето, би ли могло да стане това нещо?“ (Стих 2). С други думи: „Единственият начин да се изпълни това пророчество, е ако Бог отвори небето и буквално навали зърно върху нас. Това е напълно невъзможно!“

Често, когато Бог ни говори, Неговото слово към нас е толкова прекрасно, невероятно и животоспасяващо, че не можем да го възприемем напълно! И така, нашата плът и човешко разбиране се надигат и вземат глас. Вместо просто да почиваме и да се доверим на Неговото Слово, ние започваме да уповаваме на собственото си мислене. Чудим се: „Как е възможно това някога да стане? То е по човешки невъзможно!“ Изведнъж сме изградили периметър около Бог, обградили сме Го от всички страни!

Възлюбени, човешкото ни разбиране винаги ограничава Бог! Господ каза на възрастната Сара, че ще има дете и ще стане майка на много народи. Какво невероятно, славно слово! Но човешкото разбиране на Сара бързо се надигна и каза: „Аз, майка на 100 години? Как ще стане - утробата ми е мъртва, съпругът ми е възрастен. Това е невъзможно!“ Тя се засмя при тази мисъл!

Бог някога казал ли ти е нещо, което изглежда невъзможно? Повярва ли Му, довери ли се, че резултатът ще стане на Неговото време и по Неговия начин? Или се присмя на идеята, като упова на своя разум и погледна обстоятелствата, вместо да се довериш на Неговото Слово?

Скъпи светии, нужно е да се върнете към вярата в това, което Бог ви е казал! Не трябва да губите Неговото слово към вас - това, което преди е изговорило живот в сърцето ви! Бог е дори по-голям от обещанието, което ви е дал. Той е по-способен от всеки, за който някога сте чули!

В действителност, за Него е удоволствие да отвори небесните прозорци за Своите светии! Той се занимава с правенето на чудеса, с вършене на невъзможни неща. „И опитайте Ме сега за това... дали не ще ви разкрия небесните отвори Да излея благословение върху вас, тъй щото да не стига място за него“ (Малахия 3:10).

## **2. Уповаването на собственото ни разбиране е причина да преценяваме неправилно другите християни!**

Павел казва: „А знаем, че Божията съдба против тия, които вършат такива работи, е според истината“ (Римляни 2:2).

Бог съди по сърцето, но човекът съди по външния вид със своето погрешно, човешко разбиране. И има толкова много грешни преценки на християните от други християни! В по-голямата си част то е вредно, болезнено и напълно ненужно.

Трябва да призная, че понякога и аз съм съм бил виновен за същото. Преди няколко години, една млада дама дойде в нашия офис за консултация. Виждаше се мрак в очите ѝ. Гласът ѝ беше нисък и лишен от емоции. Първото ми впечатление бе: „Тя е лесбийка. Очите ѝ са лоши, предвещават зло. Виждал съм този поглед и преди. Вероятно е въввлечена в сериозен грях, за да гледа така!“

Но след пет минути заплаках вътре в себе си, защото осъзнах колко погрешна преценка съм направил! Бях прочел нейния външен вид, но всъщност тъмните кръгове около очите ѝ отразяваха дълги години на трудности и страдания. В действителност, тя беше благочестив молитвен войн, който никога не е бил въввлечен в чувственост. Тя беше омъжена за Христос! Почувствах се много засрамен!

В друг случай, аз внимателно изобличих една жена от църквата ни за това, че носи тъмни слънчеви очила. Моето човешко разбиране ми прошепна: „Тя се опитва да бъде ‘готина’ - да изглежда по-млада, отколкото е.“ Всеки път, когато я виждах, тя носеше тези тъмни очила и

най-накрая ѝ казах: „Защо са тези очила? Опитват се да бъдете ‘готина’ ли? Носите ги дори и в църквата.”

Нейният отговор ме смири: „Извинявам се, ако ви засягам, но те са по препоръка на лекаря - очите ми са чувствителни към слънцето и праха. Без тях те ще се подуют и затворят. Иначе никога не бих ги носила.”

Бях преценил тази жена напълно погрешно - дори до там, че да си направя погрешен извод! Един младеж дойде в офиса ми преди известно време, за да ми каже как Исус го беше избавил от ужасно пристрастяване към кокаина. Неговият бизнес пропадал, защото използвал всичките си пари, за да си купува наркотици.

И накрая, неговата пристрастеност го довела до страшни демонични видения. Лежейки в леглото си, той виждал окултни символи да горят по стените на спалнята му. В тях се появявали лицата на хора и плътта им се топяла, оставяйки ужасни черепи след себе си.

Една нощ имал ужасяващо видение. Бил заобиколен от семейството си и всички гледали надолу към него. Той осъзнал, че това е погребението му - той бил мъртъв!

Една млада жена от нашата църква, която се молеше и свидетелстваше на този младеж, скоро след като той имал това видение, му се обадила и казала: „Господ ми показа, че ти остават само две седмици живот.” Той разбрал, че Бог му казва, че смъртта хлопа на вратата му!

Напълно отчаян, той паднал на пода във всекидневната си и извикал: „О, Боже, аз съм безпомощен срещу тази адски наркотици. Безсилен съм! Ако Ти си истински, ако това, което тя казва е вярно, Ти трябва да ми се разкриеш. Моля Те, помогни ми!”

Изведнъж, стаята била залята от светлина. Той разбрал, че е свръхестествена! Можел да усети Божието присъствие навсякъде около себе си. Когато светлината изчезнала, той знаел, че трябва да се върне в спалнята си, но повече не искал да вижда онези горящи окултни символи. Затова решил да окачи снимки там, където символите се появявали по стените.

Той взел чук и пирони в двете си ръце. Когато погледнал към тях, чул Исус да казва: „Моите прободени от пирони ръце ти дават власт над пристрастяването ти. Довери Ми се - битката не е твоя, защото Аз вече я спечелих на кръста и Ти можеш да бъдеш свободен!”

Желанието му към наркотиците моментално било отнето! И от две години този младеж започнал да посещава нашата църква и да расте в Христос. Какво невероятно свидетелство за Бога!

Но преди няколко месеца, същият този млад човек ми каза нещо, което наистина изпита моите богословски теории. Той каза, че минавал покрай бар с голи момичета, когато почувствал силен подтик да влезе вътре. Това не било похотливо, плътско желание. Той ми каза: „Знаех, че не беше от дявола и затова влязох вътре. Но си мислех: ‘Какво правя тук? Това не може да бъде Бог!’”

Младо момиче, което работело там, седнало до него и му казало: „Ти не изглеждаш като да си оттук, различен си.“ И така те завързали разговор.

В този момент от историята, аз си помислих: „Това момче е на път да ме загуби като слушател. Той е или невероятно наивен или наполовина спасен!“

Тогава каза, че той и момичето се уговорили да се срещнат навън и излезли на разходка. Той ѝ казал за това как Исус го освободил от дрогата.

Момичето си признало: „Мразя това, което правя. Трябва да спра! Започнах тази работа, защото нямах пари и не можех да намеря никакъв друг начин за оцеляване. Аз не принадлежа към тази тълпа!“

Тя напуснала работата си и дала сърцето си на Господа! Скоро след това заедно с младежа се ожениха. Сега те идват на църква, огнени за Бога!

Но през цялото време, в което този млад човек ми говореше, аз си мислех: „О, не! Как е възможно това?“ Сетих се за всички стихове, които осъждаха неговите действия.

Но точно, когато бях на път да отхвърля всичко това, друг стих дойде в ума ми. Спомних си какво Бог беше наредил на пророк Осия:

„Той каза на Осия: ‘Иди, вземи си блудна жена, и добий чада от блудство ... залюби жена си, която, ако и да е залюбена от мъжа си, е прелюбодейца’” (Осия 1:2, 3:1). С други думи, Бог казваше за него: „Иди, вземи една блудница и се ожени за нея!“ Това момиче не беше такава, но се намираще в блудствена среда. Цялата ми преценка се изпари!

Колко вярно, че Божиите пътища са над нашите пътища и мислите Му - над нашите мисли. Неговите пътища са отвъд нашето „разбиране!“

Павел ни съветва: „И тъй, ти защо съдиш брата си? А пък ти защо презираш брата си? Понеже ние всички ще застанем пред Божието съдилище ... И тъй, всеки от нас за себе си ще отговаря пред Бога” (Римляни 14:10,12).

Павел казва: „Имаш достатъчно работа да преценяваш собственото си сърце. По-добре спри да се притесняваш за сърцата на другите!“

Аз не искам да застана пред съдийския престол на Христос и да се свия от страх, защото ще видя хора, които погрешно съм преценил, че не могат да бъдат наречени Негови възлюбени. Мислел съм си за много светии: „Има нещо в неговия дух, което не ми харесва. Аз не се чувствам свободно, когато съм около нея!“ Но въпреки това, когато Бог отвори книгите и аз бъда съден от Него, това, което Той ще ми каже за доверието в собствените ми преценки е, че моите човешки страхове и заключения са били много погрешни!

## Исус напълно погрешно бе преценен от книжниците и фарисеите.

Те нарекоха Божия Син винопиец, любител на забавления - такъв, който е на страната на дявола! Как може някой някога да направи по-лоша преценка?

Христос знаеше заслепящата сила на такава оценка! Той предупреди: „Не съдете по изглед, но съдете справедливо” (Йоан 7:24).

Трябва да съдим справедливо, а не от собствения си плътски ум! Когато Бог ни показва нещо, то е, за да размишляваме дълбоко в сърцата си и да се молим за него.

Бог дава на някои хора дух на остра пронизателност. Тези, които са интимни с Исус, чрез Неговия Дух разбират, когато злото присъства в някой. То се регистрира в техния духовен ум.

Но дарът на разпознаване никога не бива да се използва, за да се разпространява нечий грях, или за да се унищожи нечия репутация. Това прави разпознаващият по-лош грешник от този, който е с нечист дух!

Чувал съм да казват: „Всички жени притежават естествена интуиция. Те могат да разберат кога човек има зло в сърцето си.” Една жена веднъж ми каза: „Аз никога не бъркам! В мен винаги се включва светеща лампичка, когато съм около някой, който е фалшив.”

Съжалявам - не ѝ вярвам! Словото казва: „Не се доверявай - това е твоето човешко разбиране!”

Исус каза: „Нашият закон осъжда ли човека, ако първо не го изслуша и не разбере що върши?” (Йоан 7:51). С други думи, смеем ли да съдим който и да е, преди да го опознаем, да говорим с него и да видим какъв е той?

Друго от предупрежденията на Исус дълбоко докосва моя дух: „Не съдете, за да не бъдете съдени. Защото с каквато съдба съдите, с такава ще ви съдят, и с каквато мярка мерите, с такава ще ви се мери” (Матей 7:1-2).

Точно когато поставяте под въпрос нечия духовност и искреност, някой друг поставя вашата! Не се лъжете – каквото повикало, такова се обадило!

### 3. Да разчиташ на собственото си разбиране води до погрешно тълкуване на Божиите пътища и дела в живота ти!

В този момент значително мнозинство от най-видните Божии служители са в трудни за тях изпитания! Може би в момента сте обзети от неочаквани трудности, огнени изпитания, невероятни моменти на стрес. Изпитанията ви може да бъдат духовни, финансови или емоционални.

Може би, докато четете това послание, сте убедени, че сте под наказание - под гнева и Божия жезъл. Следната мисъл непрекъснато идва в ума ви: „Ти преминаваш през това, защото се провали пред Бог! Ти си в огъня на трудностите, защото Той те е предал на дявола, за да те дисциплинира!“

Възлюбени, когато преминавате през огън и вода, не смейте да се доверявате на вашето разбиране! Не можете да измислите начин да излезете от трудните времена. Собствените ви мисли за изпитанието ще ви заблудят!

Какъв е Божият ум и Неговото Слово относно настоящите ви проблеми и изпитания?

Авторът на Псалм 66 заяви: „Защото Ти, Боже, си ни опитал, изпитал си ни както се изпитва сребро“ (Псалм 66:10). Той казва: „Всичко това е работа на Бог! Той те доведе в това изпитание с конкретна цел! Бог те тества - това не е дело на дявола.“

Независимо какво преживявате, вие може да бъдете сигурни в едно: Господ е зад него - Той ви изпитва! Опитва ви, за да направи нещо славно чрез вас и това е пълно доверие в Неговата вярност!

Но тогава писателят на Псалмите отива по-далеч: „Въвел си ни в мрежата, турил си тежък товар на гърба ни“ (стих 11). Той казва, че Бог е Този, Който ви е завел в мрежата! Бог постави това тежко бреме върху вас. Той е Онзи, Който ви натовари!

„Направил си да яздят човеци върху главите ни; преминахме през огън и вода; но Ти ни изведе на богато място“ (стих 12). Бог позволи на другите да ходят върху вас, да се възползват от вас. Господ позволи да минете през буен огън и големи порои. Всичко това е Бог, Който работи във вас!

Човешкото ни разбиране не може да го схване. Нашите разсъждения ни казват: „Дяволът се опитва да ме убие! Той е поставил трудности и големи товари върху мен. Той се опитва да ме провали!“

От началото до края, Библията ясно ни показва, че всички наши очиствания и изпитвания идват от Отца - не от Сатана! „И пак ще туря ръката Си върху тебе, и ще очистя шлага ти като с луга, и ще отделя от тебе всеки примес“ (Исаия 1:25).

Аз спрях да питам Бог защо трябва да преминавам през такъв пожар и порои, защото разбрах, че чрез всички тях научавам нещо от пътищата Му. Бог ни казва: „Не се чудете на огнената изпитня, която дохожда върху вас, за да ви опита, като че ви се случва нещо чудно; но радвайте се“ (1 Петрово 4:12-13).

Скъпи светии, престанете да се опитвате да разберете вашите изпитания и да се питате: „Господи, защо трябва да издържа тази битка?“ Оставете настрана човешкото мислене и приемерте тази мисъл: „Бог прави нещо в мен. Божията ръка е в това!“



Може да не харесвате изпитанието, в което се намирате и то да ви изглежда непреодолимо. Но Бог никога не Ви е оставил сам в него. Дори, когато смятате, че сте се провалили пред Него, Бог е бил там през цялото време!

Писателят на Псалмите каза: „[Той] Който поддържа в живот душата ни. И не оставя да се клатят нозете ни” (Псалм 66:9). Той казва: „Бог държи душата ми в Своя живот! Той няма да остави краката ми се подхлъзнат. Той ще ме държи здраво, докато всичко това премине!”

Той излезе от своето изпитание, пълен с вяра, обявявайки: „Дойдете, слушайте, всички, които се боите от Бога, и ще разкажа онова, което е сторил за душата ми” (стих 16). Той казва: „Съберете се! Имам голямо избавление. Искам да свидетелствам за великите неща, които Бог извърши за мен!”

Ето свидетелството на тези, които не се паникьосват, но уповават на Бога във всичко: „Но Ти ни изведе на богато място” (стих 12).

Възлюбени, не се вслушвайте в това, което вашите страхове ви нашепват. Престанете да се опитвате да разберете всичко. Просто замълчете, доверете Му се и вижте как работи Божията ръка.

Той ще ви изведе от него и ще ви заведе в плодородно място. И ще горите със свидетелство за пълната вяроност на вашия Бог! Алилуя!

Използван с разрешение на World Challenge, P. O. Box 260, Lindale, TX 75771, USA.

© 1993 World Challenge, Inc., PO Box 260, Lindale, Texas 75771

[The Danger of Leaning on Your Own Understanding /](#)

[Опасността от това да се облегнеш на собственото си разбиране](#)